Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Neville Goddard 1956

EKİM ZAMANI VE HASAT

Size söylendiği gibi bu sabahın konusu Ekim Zamanı ve Hasat.

Son kitabımla aynı başlığı taşımasına rağmen bu kitapta bulunmuyor, çünkü bu kitap İncil'in daha zor pasajlarından bazılarını yorumlamaya yönelik bir girişimdir. Dokuz bölümde size mistik bir bakış açısı ve aynı zamanda İncil'in yorumlanmasına nasıl yaklaşabileceğiniz konusunda belirli bir yaklaşım sundum, çünkü bildiğiniz gibi bu bir tarih kitabı değil. Ve böylece, pasajlarda normalde onlara atfedilenlerden daha derin anlamların farkına vardığımda, onları mistik olarak görmeye veya kavramaya başladım ve böylece size daha karanlık pasajların çoğunun mistik bir yorumunu verdim.

Mesela Süleyman Lübnan ormanından kendine bir araba yaptığında kendisi yaptı; kimse onu onun için yapmadı. Yapmanız gereken şey bu - benim de yapmam gereken şey bu - herkesin yapması gereken şey bu - ve o bölümde size ahşabın bildiğiniz gibi ahşap olmadığını gösterdim. Bu, Lübnan ormanının bozulmaz akıl olduğu anlamına gelir. Ama bunu kendiniz yapıyorsunuz, biz de size kenarlarını, bunların neden yapıldığını ve gerçekte ne anlama geldiğini gösterdik.

Sonra o çok garip pasajı ele aldık, Müritlere seyahat ederken ayakkabılarını çıkarmaları veya ayakkabı vermemeleri talimatı verildi ve size "ayakkabı" kelimesinin sadece ayağıma giydiğim şey olmadığını gösterdik; 'bırak ben senin için yapayım' ruhunun sembolüdür. Çünkü ayakkabı yalnızca normalde kullanıcının ayağına düşecek olan kiri ve pisliği üstlenmekle kalmaz, aynı zamanda kullanıcıyı dış dünyayla ve dolayısıyla bizim yapmamız gerekeni bizim için yapmayı teklif eden herkesi dış dünyayla her türlü temastan korur. Kendimiz çok daha iyisini yapabilirdi, kendisini bizim ayakkabımız olarak sunuyor ve eğer ruhsal olarak uyanmak istiyorsam, bunu kendim için yapmalıyım.

Kendi zihnimi alıp onu kontrol etmeliyim; harika hayal gücümü almalı ve onu gerçekten kontrol etmeli ve onu asil amaçlara yönlendirmeliyim ve Tanrı ile arama herhangi bir aracının girmesine izin vermemeliyim. Çünkü bu dünyanın Tanrısı içsel bir Tanrıdır. O, ruhun gizli eğilimlerini dış gerçeklerde ifade eden kaçınılmaz güçtür ve bu nedenle, eğer Tanrı'yı keşfedersem, işimi benim için yapmana izin veremem. Ruhi yemeğimi yemenize ve ruhen gelişmenizi beklemenize izin veremem. İşte "Ekim Zamanı ve Hasat" kitabının dokuz bölümünün amacı budur.

Ama bu sabahın konusu; ben konuya farklı bir şekilde yaklaşmak istiyorum. Bu ifade, Yaratılış Kitabı'nın 8. bölümü olan Yaratılış Kitabı'ndan alınmıştır; "toprak var oldukça, ekim ve hasat, sıcak ve soğuk, yaz ve kış, gündüz ve gece durmayacak" şeklinde insana verilen bir sözdür. Bize insanın bir bahçeye yerleştirildiği, bahçenin tamamlandığı, her ağacın meyve verdiği, dünyadaki her şeyin bittiği ve bahçeyi işlemek ve muhafaza etmek için bahçeye yerleştirildiği anlatılır. Onu ekmiyor, giydirip saklamaktan başka bir şey yapmıyor. Ondan ağaç yapması veya yeni ağaçlar yetiştirmesi istenmedi; her şey bitti!

Yuhanna'da bize söylendiği gibi - "Seni, hiçbir emek vermediğin şeyi biçmen için gönderdim" - çünkü Yaratılış sona erdi. Akla gelebilecek her insanlık dramı, her küçük entrika, hayat dramı içindeki her küçük plan, biz onların içinde olmadığımız sürece sadece olasılıklar olarak zaten işlenmiş, ama biz onların içinde olduğumuzda bunlar son derece gerçektir. Böylece insan kendi seçtiği belirli durumla temasa geçebilir, çünkü hayal gücüm beni temasa geçirebilir.

arzulanan durumla içsel olarak ben ve onun içindeyim. Eğer onun içindeysem bunu kendi dünyamda gerçekleştireceğim. Kendimizi içinde bulduğumuz durumlar tohum zamanıdır. Hasat basitçe olayların ve yaşam koşullarının karşılaşmasıdır.

Ancak insanın hafızası o kadar kısadır ki, tohumlama zamanını unutur, ancak tüm sonlar kökenlere sadık kalır, yani eğer köken, diyelim ki talihsizlikse, son da talihsizlik olacaktır. Ama talihsizlik biçtiğinizde "Neden benim başıma gelsin ki? Ben ne zaman böyle bir şeyi harekete geçirdim? Fakirlere vermedim mi? Ayine katılmadım mı? Her gün dua etmedim mi?" diye düşünürsünüz. ve bunlar neden olmasın?" Ama görüyorsunuz ki benim Tanrım asla unutmaz, çünkü O her zaman kökene uygun olarak sonu verir ve sen ve ben seçiciyiz: biz yapmayız; biz yaratıcı değiliz; - Yaratılış bitti, tüm geniş yaratılış dünyası, Vaiz'de bize söylendiği gibi, "Ben başlangıcım ve sonum. Olmayan ve olacak olan hiçbir şey olmayacak." O halde yaratılışı tamamlanmış olarak görün; siz ve ben yalnızca var olanı seçenleriz. Seçiciler derken, sizin ve benim ayrıcalığa sahip olduğumuzu (bunu kullanmayabiliriz) ama gerçekliğin yanıt vereceğimiz yönünü seçmek bizim ayrıcalığımızdır ve ona yanıt verirken onu kendimiz için var ederiz. Bu kadar ayrıcalıklı olduğumuzu bilmeden, yaşam koşullarını yaratma veya daha iyi resmetme gücümüzün olduğunun farkına varmadan, yalnızca yaşamın koşullarını yansıtarak dünyayı dolaşıyoruz.

Şimdi tohum zamanı derken kişisel olarak neyi kastettiğimi analiz edelim. Her şey bitmiş ve tamamlanmışsa, neden toprak var olduğu sürece ekim ve hasat zamanı vaadi yapılıyor? Şimdi tohum zamanı, bu sabah burada bulunanlar için, aslında bilmemiz gereken gibi, bunu kelimenin tam anlamıyla almıyoruz, bizim tohum zamanımız, sizin ve benim bu dünyadaki herhangi bir şeye tepki gösterdiğimiz an. Bir nesneye olabilir, bir kişiye olabilir, kulak misafiri olduğumuz bir habere olabilir ama tepki anı, o duygusal tepki bizim tavrımızdır. Tutumlarımız yaşamın başlangıç zamanlarıdır ve biz tohumlama zamanını veya tepki anını hatırlamasak da doğa asla unutmaz ve dünyamızda birdenbire ortaya çıktığında bu anilik yalnızca gizli bir sürekliliğin ortaya çıkışıdır. Tepki anından dünyada ortaya çıkana kadar sürekliydi.

Onun dünyadaki görünümü hasattır, dolayısıyla sen ve ben arzuladığımız her şeyi hasat edebiliriz ama önce bir ekim zamanımız olmalı. Bundan önce bir tepki anı veya bir tutum gelmelidir. Ne sıklıkla "Ona yanlış bir tavırla yaklaştım", "O yanlış bir tavır içinde" ya da "Bu hayatta ilerlemek istiyorsan tavrını değiştirmelisin" diyorsunuz. Ben söyledim, siz söylediniz, belki de birbirimize söyledik, ama biz doğru tutumun önemini biliyoruz. Şu kadarını biliyoruz: Koşullar değişirse tavrımı değiştirebilirim; bu otomatiktir. Dünyamda o ana kadar farkında olmadığım bir şey aniden meydana gelirse, bir durum değişikliğinin farkına varmamın otomatik olarak bende bir tutum değişikliği yaratacağını biliyoruz. Hepimiz bunu sabah, öğlen ve akşam yapıyoruz ama bu önemli değil, bu hayatın bir yansıması. Dünyanın yüzde doksan dokuzu yaşamı yansıtıyor.

Şimdi bilinçli olarak, isteyerek yapabilir miyim, kasıtlı olarak kendi takdirime bağlı, benim belirlediğim ve bir uyaran tarafından belirlenen veya herhangi bir şekilde ona bağlı olmayan bir tutum değişikliği yaratabilir miyim? nesnenin kendisindeki bir değişiklik. Sana karşı tavrımı değiştirmeden önce senin değişmen mi gerekiyor? Sen değişirsen sana karşı tavrımı değiştireceğimi biliyoruz ama hayatı sadece nesnelerdeki bu değişiklikleri yansıtarak mı yaşamalıyım ve değişimi nesnedeki değişimden önce kasıtlı olarak belirleyemez miyim?
Çünkü yapabilirsem, aktif, olumlu bir tutum üstlenebilirsem ve kendimdeki değişiklikler için nesnedeki değişikliklere bağlı kalmazsam, kaderimin tam kontrolüne doğru ilerliyorum ve kaderimin efendisi oluyorum. Eğer bunu yapabilirsem, tam bir usta olmasam da, gerçekten de yaşam koşulları üzerinde daha fazla kontrole sahip oluyorum.

Dünyanın yüzde doksan dokuzu olayların dışarıda olmasını bekliyor ve sonra yansıtıyor; bu kesinlikle bir başarı değil. Eğer uyanır ve Tanrı'nın bize verdiği bu bahçenin güzelliğini gerçek anlamda seçiciler haline getirirsek, böylece karşılık vereceğimiz belirli yönü seçebilirsek, o zaman bunu, hayata karşı tutumumuzu bilinçli olarak değiştirerek yapacağız.

Bunun nasıl yapıldığını bize göstermek için bize verilen küçük bir masal var. Masalı dikkatle incelerseniz hayal gücünün önemini anlarsınız. Masal, tilki ve üzümlerin masalıdır. Hepiniz bunu biliyorsunuz. Üzüm elde edemeyince üzümlerin ekşi olduğuna kendini inandırdı ve üzümlerin ekşi olduğunu hayal ederek kendinde bir tavır değişikliği uyandırdı. Artık üzümleri eskisi gibi hissetmiyordu. Şimdi bu, olumsuz bir ton veya trajik bir ton üzerine küçük bir masal. Sen ve ben aynı hikayeyi ele alıyoruz ama şimdi onu olumlu bir tona kavuşturuyoruz. İddialı hayalimiz, asil yaşam anlayışımız üzerinde düşünürüz. Bunu fark edecek yeteneğimiz yokmuş gibi görünebilir; tilkinin ne yaptığını, bu işin bizi aştığını ve dolayısıyla zaten kötü olduğunu söylemek yerine, aynı tekniği alıp farkına varsaydık nasıl olurdu diye merak edebiliriz. BT. Eğer biz - (ve adını koyarız) - eğer ben olmak istediğim adam olsaydım, sen olmak istediğin kişi olsaydın bu duygunun nasıl olacağını düşünebilseydim ve buna sevinebilseydim, duygu nasıl olurdu? Sanki doğruymuş gibi ifade edersem, tohumlama zamanı için gerekli olan duygusal tepkiyi kendi içimde üretiyorum.

Hemen bir hasat göremeyebilirim, belki de şu anda tohum zamanı şeklinde ifade ettiğim şey bir meşedir, bir gecede büyüyecek küçük bir mantar değildir. Belki benim hayalim ekim ile hasat arasında biraz daha uzun bir zaman aralığını alırdı, ama eğer tüm bunların tutarlı olduğunu bilseydim, - "Şuradaki tarlalara bakın! Susam susamdı, mısır mısırdı. Sessizlik ve Karanlık biliyordu! İnsanın kaderi de böyle doğar" - yani, eğer o tepki anı tohumun fiili ekimiyse ve eğer mısırsa, hasat zamanında ortaya çıkan mısır olmalı, o zaman onun doğasını seçebilirim. dünyamda karşılaşmak istediğim şeyler. Sadece Neville'i bir erkek olarak kabul etmekle kalmıyorum, bir aile babası olarak öncelikle çevremin, yakın çevremin isteklerini de kabul edebilirim - karımın çocuğu için, kocası için, kendisi için arzuları - çocuğun kendisi için arzusu - ve Bir aile babası olarak küçük çevremin ötesine geçerek arkadaşlık çevreme, bunun ötesine tanıdıklarıma, bunun da ötesine tamamen yabancılara, kişisel olmayan durumlara geçeceğim, ancak eğer kanunun geçerli olduğunu biliyorsam, onu ne zaman uygularsam uygulaayım, eğer Bilinçli ya da bilinçsiz yaparsanız sonuç alırsınız ve sonuçlar ekimle, ekim zamanı ile uyum içinde olur.

Şimdi bugün tohumlama zamanımız nedir? Burada belki iki bin küsur tane var, iki bin küsur farklı isteğimiz var, büyük bir sayıyla çarpılır çünkü başkaları için de isteklerimiz vardır ama bugün, burada otururken, bunun gerçekten nasıl olacağını düşünebilirsiniz - varsayalım bu doğruydu. Şimdi bir arkadaşıma dönüp onun şansına sevinebildiğimi ve rüyayı zaten gerçekleştirmiş olduğu varsayımından hareketle onunla zihinsel bir sohbet yürütebildiğimi varsayalım. Şimdi bunu hayal gücümde yaparken, o kişiye karşı kendi içimde belirli bir değişmiş tutum oluşturuyorum. Kendi içimde belli bir olumlu, kasıtlı, duygusal tepki üretiyorum ve bunu yaptığım an tohum zamanıdır. O kişiyle yarın, gelecek hafta veya gelecek ay karşılaşacağım ve o, şimdi diktiğim şeye tanıklık edecek.

Onu bu bahçeye diktiğimden tamamen habersiz olabilir. Onun övgüsünü aramıyorum, övgüyü aramıyorum - Sonuç arıyorum. Eğer bu adamın arzuladığını bildiğim ve benim de onun için arzuladığım başarının vücut bulmuş hali olduğunu görürsem, bu yeterli övgü, bu yeterli ödeme. Sonuçtan başka kim daha fazla ödeme ister ki, çünkü her şey bir hediyedir. Neden daha fazlasını vereyim ki! Babam bana bahçeyi verdi - her şey tamamen çiçek açmış ve bana seçim şansı verdi - hediyelerin en büyüğü, tam özgürlük

dünyamda toplayacağım meyvenin doğasının seçimi; ama öylece bahçeye dalıp meyve toplamaya başlayamam; bir ekim zamanı olmalı, ama hiçbir emek harcamadan onu biçeceğimi her zaman aklımda tutmalıyım. Bunu yapmak için çabalamıyorum, sadece onu ekiyorum, çünkü o tepki anında tüm planlar, bu planı mükemmel, harika bir nesnel gerçeğe dönüştürmek için gereken tüm enerji içeriyor ve daha sonra bunun farkına vararak hasat edeceğim. bu dışsal bir gerçekliktir ama ben onu öyle kılmak için çabalamıyorum; Sadece öyle olduğunu bilmeliyim.

Yani bu bizim ayrıcalığımız, bu bizim seçimimiz. Eğer inanıyorsanız, ne tür şeyler ektiğinize, cehaletimizde, uykumuzda dünyamıza saçılmasına izin verdiğimiz tohumlama zamanına şaşırmıyor musunuz? Görüyorsunuz ki bazıları şöyle diyecek: "Ama Tanrı buna neden izin veriyor?" Her bakımdan sonsuz olmayan sonsuz bir Tanrıyı tasavvur edemezsiniz. Eğer ben, diyelim ki, sevimsiz bir durumu üstlenmekten aciz olsaydım, aslında yetersiz olsaydım, Babamın oğlu olamazdım çünkü Babam sonsuzdur ve eğer O, herhangi bir durumu üstlenmekten gerçekten aciz olsaydı, o zaman O, Tanrı olmazdı. Her şey benim içimde - ama her şey. İçermediğim bir şeyi tasavvur edemezsin - öyle olmasaydı dünyadaki en korkunç şey sonsuz olamazdım ve bu nedenle sonsuz Babamın oğlu olamazdım. Yani Tanrı sonsuzdur ve bize her şeyi vermiştir, ancak seçici, ayrımcı olabilmemiz ve o bahçeden güzel olan her şeyi ortaya çıkarabilmemiz için bize seçim özgürlüğü vermiştir. Eğer piyanoyu, piyanonun seksen sekiz notasını alsaydım, o piyano klavyesinden her akordu çıkarabilseydim, bir piyano klavyem olmazdı. Eğer bir anlaşmazlığa düşebilirsem ve bu beni korkuttuğu veya rahatsız ettiği için sinirlerimi bozar; Eğer şimdi akordu yaratan notaları çıkarabilseydim ve sonra akordu yaratan notaları çıkarmaya devam edebilseydim, seksen sekiz notayı çıkarırdım; üzerinde yarının armonisini çalabileceğim hiçbir nota kalmazdı. Ama bırakın notaları bırakayım ve piyano çalma sanatını öğreneyim ki aynı seksen sekiz notadan dünyanın tüm armonilerini ortaya çıkarabileyim.

Aynı şey insan için de geçerlidir. Birine bakıp duyuların kanıtını nihai olarak kabul etmek yerine; kendi dünyasına, diyelim ki hastalığa getirilmiş biri var: bunu dışarıdan analiz etmeye çalışıyor - böceğe ne zaman yakalandım, böceğe sahip olan biriyle ne zaman yakın temasa geçtim ve beni içine alıyorlar kanımı laboratuvara götür ve onu orada bulmaya çalış. İnsanın tüm bilgeliğine rağmen onu orada asla bulamazsınız. Bunu yalnızca, çoktandır unutmuş olduğu bir anda, şu anda hasat ettiği şeyi eken bireyin bilincinde bulacaksınız ve onu hiçbir dış analizde bulamazsınız çünkü görülen şeyler hiçbir zaman metalden yapılmamıştır. görünen şeyler. İncil'in tüm kitaplarında, özellikle de İbraniler Kitabı'nın 11. bölümünde, "görünen şeylerin görünen şeylerden oluşmadığı" konusunda defalarca uyarılırsınız ama kimse buna inanmaz.

Görülen şeylerde onu bulmakta ısrar ediyor, bu yüzden kanımı alıyor, cildimden küçük bir parça çıkarıyor ve bunun analizini yapmaya başlıyor ve bana evet, onu bulduğunu söyleyecek. Bu benim kanımda var. Bunu benim kanımda bulduğunu inkar etmiyorum ama neden benim kanımda? Bu benim kanımda, bedenimde ya da dünyamda var çünkü zamanın bir noktasında, Tanrı'nın özgür bir çocuğu olarak hakkımı kullanarak, bir başkasına göre sevimsiz bir durumu seçtim. Bunun kendim için olmasına gerek yok; bir başkasının incinmesine sevindiğim bir başkası için de olabilirdi; Duyduğum habere duygusal tepkim "iyi" olduğu için onu harekete geçirdim ama bu benim dünyamda gerçekleştiğinde, bunun o kadar da iyi olduğunu düşünmedim ama bu benim hasadımdı ve tüm bunlar hasattı. senin ve benim ektiğimiz şeylerin; çünkü her şey şekline sadıktır. Dünyamızdaki ani gelişmeye şaşırmayın; biri hasta
- Bu sadece ani oldu çünkü unuttuk ve insanın hafızası çok ama çok kısa.

George Meredith'in o sevimli küçük şiirini bilirsiniz:

Unutkan yeşil dünyadır;
Yalnızca Tanrılar Sonsuza Kadar Hatırlar; Acımasızca vururlar ve her zaman benzerlerini severler. Tanrılar, harika anılarıyla tanınırlar.

Eğer insan sadece ekim zamanının bu anlarını hatırlayabilseydi, kendi dünyasında hasadın ortaya çıkması onu asla şaşırtmazdı. Ama o tohumu düşürdüğü o ana dair hiçbir anısı olmadığı için, ki bu sadece üzerinde düşündüğü bir şeye, kulak misafiri olduğu bir şeye, gözlemlediği bir şeye verdiği duygusal tepkidir, o anda iş yapılmış olur; onu hasada getirmek için çaba harcamasına gerek yoktu - sadece onunla zaten tamamen büyümüş bir şey olarak karşılaştı, bu yüzden kendi seçimi dışında hiçbir emek vermediği şeyi şimdi biçiyor. Bunu tutumuyla, tepkisiyle seçti.

Şimdi, dünyamdaki diğerlerinden ben mi sorumluyum? Kesinlikle öyleyim! Küçük aklımı, küçük hayal gücümü alıp, benim olduğunu düşündüğümde, onu bana babam verdi, onu kötüye kullanabilirim, başkasına zarar vermeyecek. Size kök salmış olmamın ve sizin herkese kök salmış olmanızın ve hepimizin Tanrı'ya kök salmış olmamızın basit bir nedeni nedeniyle daha fazla kontrol kullanmanız gerektiğini söylüyorum. Babamın Krallığında ayrı, bağımsız bir varlık yoktur. Biz biriz. Hayal gücümün kullanılmasından veya kötüye kullanılmasından tamamen ben sorumluyum.

Televizyonda Titanik'in batışının dramatize edilmiş bir versiyonunu gördüğünüzü hatırlıyor musunuz? Hatırlıyor musun? Kitabı okudun mu? "Hatırlamak için bir gece"? Kitabın kendisi Walter Lord'a ait: ancak gerçek hasattan veya Titanik'in batması gibi korkunç olaydan 14 yıl önce İngiltere'de bir adam bir kitap yazdı. Bu muhteşem Atlantik gemisini tasarladı ve orada onu tıpkı Titanik gibi inşa etti (sadece Titanik 14 yıldır inşa edilmedi) ama hayalinde 800 ft'lik gemiyi tasarladı. Üç vidalıydı, 3000 yolcu taşıyordu, batmaz olduğu için az sayıda cankurtaran filikası taşıyordu; 24 deniz mili hız yapabiliyordu; ve sonra bir gece onu ağzına kadar zengin ve halinden memnun insanlarla doldurdu ve soğuk bir kış gecesinde onu Atlantik'teki bir buzdağının üzerine batırdı. 14 yıl sonra White Star Line bir gemi inşa ediyor. 800 ft. uzunluğunda, üçlü vidalı, 24 deniz mili hız yapabiliyor, 3000 yolcu taşıyabiliyor, yolcular için yeterli cankurtaran filikası yok ama o da batmaz olarak etiketleniyor. Zenginlerle, hatta hoşnutsuzlarla dolu, ama zenginlerle dolu, çünkü o gün yolcu listesi değerindeydi, doların yüz sent olduğu dönemde, yolcu listesinin değeri iki yüz elli milyon dolardı. Bugün bir milyar dolar olacaktı. Avrupa'nın tüm zenginliği ve bu ülkenin zenginliği, Southampton'dan çıkan ilk yolculuğuna yelken açmıştı. Bu harika muhteşem gemide denizde beş gece geçirdi ve soğuk bir nisan gecesi bir buzdağının üzerine battı.

Şimdi bu adam, ya zenginlerden ve kendini beğenmişlerden hoşlanmadığı için gönlünden bir şeyler almak için, ya satılacağını düşündü ya da bunun kendisine bir yazar olarak bir dolar kazandıracağını düşündü. Ama, bu arada, birikmiş zenginliğin tamamen anlamsızlığını göstermek için "Boşunalık" adını verdiği kitabının arkasındaki sebep ne olursa olsun, aynı gemi 14 yıl sonra inşa edildi ve aynı tür yolcu listesi taşıyarak battı. kurgusal gemiyle aynı şekilde. Herhangi bir kurgu var mı? Hiçbir kurgu yok! Yarının dünyası bugünün kurgusudur. Bugünün dünyası geçmişin kurgusuydu; geçmişin insanlarının hayalleriydi. Uzayın öbür ucundaki biriyle konuşup sadece bir telgraf kullanabilseydim harika olmaz mıydı? Ve ben bunu göremiyordum: Sesimin menzilinin bir mil ötesinde olurdu - sonra belki beş mil, belki de bin mil - fantastik rüyalar - sonra gerçek oldular. Bunlar gerçekleştiğinde, diyelim ki bunu kablo olmadan da yapabilirim. Ve gerçek oldu; Diyelim ki şimdi bunu sadece işitsel anlamda değil, video anlamında da yapabilirim. Diyelim ki görülebildim? Ve bu doğruydu ama tasarlandıklarında hepsi kurguydu, hepsi gerçek değildi.

Gerçek olmayan hiçbir şey yoktur çünkü Tanrı sonsuzdur ve Tanrı yaratılışı tamamlamıştır. Babanızın sadece yapıp tasarlamakla kalmayıp, tüm sonuçlarıyla ayrıntılı olarak hazırlanmış bir şeyi tasavvur edemezsiniz. Sen ve ben, halihazırda var olanın giderek artan kısımlarının farkına varıyoruz. Biz hiçbir şey yapmıyoruz; Tanrı'nın muhteşem dünyasını keşfediyoruz. Ama şimdi bu kilisede - en azından burada yapılması gerekiyor, çünkü bu bir zihin kilisesidir: bu Zihin Bilimidir, burada bitki yetiştirme bilimi vardır ve siz bunu belirli bir bilimsel tarzda yaparsınız. Sokakta yürüyüp düşünmüyorsunuz; gazeteleri okuyun ve düşünün - benzer alanlarda toplanan insanlardan daha olumlu bir insan olarak dışarı çıkarsınız, çünkü onlar sadece bir hizmeti dinlemek ve dünyanın ne kadar kötü bir yer olduğunu öğrenmek için oraya giderler.

Buraya dünyanın ne kadar kötü olduğunun söylenmesi için gelmiyorsunuz, çünkü eğer onun kötü olduğuna inanıyorsanız, bu konuda yapmanız gereken bir şey var çünkü dünyayı siz ektiniz. Tohumlama zamanınız var. İşte burada insanlar, Babanın onlara verdiği bu harika hediyeyi nasıl kullanacaklarının anlatılması için toplanıyorlar. Harika bir zihin ve hayal gücü var. Bu yüzden size dışarı çıkıp seçimlerinizde seçici olmanız söylendi; Gerçekliğin yanıt vermek istediğiniz yönünü, başarıyı, sağlığı, saygınlığı, asaleti, dünyanın iyiliğine katkıda bulunduğunuz harika şeyleri seçin. Yanınızdan geçerken topluma katkıda bulunuyorsunuz, içinde yaşadığınız topluluğa katkıda bulunuyorsunuz, mutlaka dolar vererek değil ama harika tohumlama zamanınızla katkıda bulunuyorsunuz. Eğer topluluğunuzda belki bir kiliseye ihtiyaç duyuyorsanız, harika bir okula ihtiyaç duyuyorsanız, insanlar bir araya gelene kadar beklemiyorsanız, aslında zihninizde, size ait olan neşeyi düşünürsünüz. burada çocuklar için harika bir okul, insanı ruhsal olarak yükseltecek harika bir kilise var ve siz de bu doğru olsaydı nasıl olurdu diye merak ediyorsunuz; - buna tanık olmanın heyecanını içinizde hissedersiniz. Bu ekim zamanı. O zaman hiç bilmediğiniz ve üretmek için emek harcamanıza gerek olmayan bir şekilde, çevrenizdeki o okulla, o kiliseyle, bu güzel şeylerle karşılaşacaksınız.

Yani siz tohumu ekiyorsunuz ve onu hayata geçirdiklerini düşünen diğerlerinin de öyle düşünmesine izin veriyorsunuz. Bu dünyaya iyiliği ekerek gidiyorsunuz; bu yüzden buradasınız. Pazar sabahları burada, Tanrı'nın bize verdiği bu harika armağan hakkında daha fazla şey keşfetmek, dünyadaki tüm güzel şeyleri seçip onları dünyamızda doğurmak için toplanıyoruz;

Bu sabah sadece kendinizi almıyorsunuz - kendinizle başlayın - sonra gözünüzde bir arkadaşınıza dönün ve onu iyi şansından dolayı tebrik edin, dünyasındaki genişlemesinden dolayı onu tebrik edin ve aslında böyle bir temasın heyecanını hissedin - o anda tepki anı, o arkadaşınıza karşı değişen bir tutumdu - o anda ektiğiniz şey. Şimdi, bilmediğiniz ve bilmenize de gerek olmayan bir şekilde, o tohum normal doğal gizli geçişinden geçecek ve dünyanızda bir gerçeklik olarak ortaya çıkacak. O zaman içinizde saklı olan gücü bileceksiniz ve hayatı yansıtmayı bırakacaksınız ve bu dünyada bilge, bilge, güzel şeyleri seçerek yarattığınız anlamda, benim gerçek bir yaratıcı dediğim bir yaratıcı olacaksınız. onlara bu dünyamızda ifade olanağı vermek.

Ekim zamanı ve hasat derken bunu kastediyorum; Doğru tutumun önemi: ve bunu yapabilirsiniz, koşulların değişmesini beklemenize gerek yoktur, kendinizde tutum değişikliği yaratmak için nesnedeki bir değişimin uyarısını beklemenize gerek yoktur. Ofisinizde patronunuz size kaba davranıyor mu? Peki o zaman bende artık olduğum ya da olmak istediğim hanımefendiyi, yardımsever insanı görseydi nasıl olurdu? Diyelim ki bende işimden dolayı övebileceği, beni maaş dünyasında yetiştirebilecek, ekstra emeğim sayesinde maaşıma zam yapabilecek birini gördü; Diyelim ki bunu bende görebiliyordu, peki, patronun da sanki bunu görmüş ve seni bir artışla ödüllendirmiş gibi sende bunu görmesini düşün.

İşte o an ekim anıdır. Bu gece gelmeyebilir, bu hafta maaşta bile gelmeyebilir ama gelecektir. Siz sadece güzel şeyleri ekmeye devam edin; ama her gün ofisten ayrıldığınızda "Ne kadar da saçma" diyorsanız ve eve gidip onu annenizle, kocanızla veya başka biriyle tartışıyorsanız ve onlar da size gerçekten inandıkları için anlayış gösteriyorlarsa, çünkü onlar oyunu oynuyorlar. hayata karşı aynı düşünceli, olumsuz yaklaşım; ama eve giderken ya da eve yürürken, bunu onun yaptığı, gelirinizi artırdığı, çalışmanızı övdüğü ve her gün, aksi yöndeki diğer şeylere rağmen, o yapmış gibi bir tavırla yürürseniz, ısrarla devam edersiniz. bunu yapacağını biliyor musun? Onun kalp değişimini yaratacaksınız çünkü bunu ilk önce kendinizde yarattınız ve o, şimdi göremediği nitelikleri sizde görecek ve sonra tüm geniş dünyanız çiçek açmaya başlayacak - bunu kelimenin her anlamıyla yapıyorsunuz. Yalnız olan birini tanıyorsun; bu dünyada gerçekten mutlu bir şekilde evlenmesi gereken birini. Yahya, Meryem ya da başka biriyle ilgili iyi haberin size mutlaka kişi tarafından değil de üçüncü bir kişi tarafından söylenmesi durumunda ne olurdu? Güzel bir yuva ve zarif bir yuva arzulayan biri. Nasıl olurdu? Kıskanç olmayın. Sevinmeye çalışın. Onların sevincini hissedin ve o an onlar için tohum zamanıdır. Onu hasat edecekler - ve bu bizim dünyayı akıllıca ekim ve dikim yapma fırsatımızdır.

Ne yazık ki, kilise hareketlerinde birçoğumuz - bu kilisede bulacağınızı sanmıyorum - ama kilise hareketlerinde birçoğumuzun hayata karşı çok ciddi bir tutumu var. Ve elbette, temel tutum hayata karşı tutumdur, mutlaka bir nesneye veya bir bireye yönelik bireysel tutum değil, bireyin yaşam boyunca, hayata karşı benimsediği tutumun kendisidir ve onlarda çok ciddi bir tutum vardır. Orage çok bilgece ve çok esprili bir şekilde ciddi tutumun bu olduğunu söyledi, - gerçekten Tanrı'nın çaresiz zorluklara karşı muazzam bir mücadele verdiğine inanıyorlar ve bunun bireyde "zavallı Babaya yardım etme" duygusunu ürettiğini söyledi. Dünyayı yaratan ve çocuklarına veren zavallı babanın yardımına giderler.

Şimdi hayata karşı bilimsel tutumun ilginç bir noktasını daha gündeme getirdi. Küçük molekülü veya küçük atomu ve harika yapıyı keşfettikten sonra, yani teorik olarak, dünyayı oluşturan tuğlaların bu harika düzenli yapısını keşfettikten sonra, tutumları düzenli bir anlamsızlıktır çünkü dünyanın yavaş yavaş kendini yaktığına inanırlar. yani ne kadar düzenli olursa olsun, eğer gerçekten güneşin eninde sonunda söneceğine ve dünyanın tüm kaynaklarını tüketeceğine inanıyorlarsa, gidecek hiçbir yeri olmayan giyinip kuşanmaktan başka ne gibi bir tavır alabilirler ki, çünkü sonunda her şey biterse zaten hiçbir şey olmayacak, bugün ne kadar düzenli olursa olsun, sadece düzenli bir önemsizlik olabilir ama perdenin ötesini görmüş biri olarak size söylüyorum, sona ermek diye bir şey yok. Yaşam sonsuza dek ve sonsuza dek ve sonsuza dek sürecektir - ve siz, Babanızın sonsuz ihtişamını ortaya çıkaran bu sonsuz hac yolculuğunda sonsuza kadar ilerleyeceksiniz.

O halde bugün akıllıca yola çıkın; daha seçici olmaya, eğlendireceğiniz fikirlerin seçiminde daha ihtiyatlı olmaya kararlı bir şekilde dışarı çıkın ve bir kişiyi kutsayacak ve onun dünyasında o duruma tanık olduğunuz duygusal tepkiyi kendinizde üretecek fikri seçin. , ve o tepki anında bilin ki, o birey için ekim yaptınız ve o sizin içinizde kök salmış durumda, o sizin dünyanızda bulunmayacak diye bir şey yok çünkü o size kök salmış durumda. Herkesin kökü sana bağlı; bu nedenle onları kaybetmeyeceksin. O, o varlığa göre ekilir ve o varlık onu hasat edecektir ve siz hasatın onun dünyasında belirdiği zaman bileceksiniz. Siz sadece ekin ve hasadın kendi kendine halletmesine izin verin.

Artık benim zamanım doldu.